

BIS-NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- **Ontwerp van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie en hernieuwbare energie**
 - **Definitieve goedkeuring na adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

SAMENVATTING

Het ontwerpbesluit houdt een wijziging in van VLAREM II en van het Energiebesluit van 19 november 2010.

De verplichtingen met betrekking tot energieplanning worden uit VLAREM II gehaald en worden geïntegreerd in het Energiebesluit van 19 november 2010. Aan een doelgroep van een 1500-tal net niet energie-intensieve ondernemingen zullen ook verplichtingen worden opgelegd wat betreft het uitvoeren van rendabele of no-regret maatregelen ter verbetering van hun energie-efficiëntie. Zo levert ook deze belangrijke doelgroep een bijdrage aan de realisatie van de energie-efficiëntie- en klimaatdoelstellingen. Het finaal energiegebruik van deze net niet energie-intensieve ondernemingen ligt tussen de 0,02 PJ en 0,1 PJ. Verder wordt ter uitvoering van de visienota van de Vlaamse Regering van 5 november 2021 de definitie van een rendabele maatregel in het Energiebesluit van 19 november 2010 aangescherpt: de interne rentevoet (IRR) vanaf wanneer een maatregel als rendabel gezien wordt verlaagd van 15% naar 13%. Ook wordt een hervorming van de premie na audit doorgevoerd.

Het noodkrediet bij elektriciteit- en aardgaslevering door de distributienetbeheerders wordt rekening houdende met de huidige stijgende prijzen tijdelijk van 1 november 2022 tot en met juni 2023 verhoogd.

Aan het toepassingsgebied van de call Groene Stroom worden installaties op woongebouwen en installaties van energiegemeenschappen van burgers en hernieuwbare-energiegemeenschappen toegevoegd als aparte installatietypes. Op die manier worden het potentieel aan installaties op basis van zonne-energie en de versnelde ontwikkeling van energiegemeenschappen ondersteund door rekening te houden met de technisch-economische specificiteiten maar binnen de context van een competitieve biedprocedure die energieproductie prioritair wil invullen met projecten met de hoogste groenestroomproductie voor de verkregen steun.

Er wordt voorts ook uitvoering gegeven aan de principes uit de voormelde visienota waarbij de certificatensteun voor alle nieuwe en ingrijpend gewijzigde WKK's op fossiele brandstoffen volledig wordt afgebouwd vanaf 2023 (-100% in 2023) in plaats van 2030. Daarnaast wordt het afbouwpad voor de maximale bandingfactoren voor zon, wind en biogas, die in het Energiebesluit van 19 november 2010 waren vastgelegd tot startdatum 2023, verder vastgelegd tot 2025. Daarmee wordt invulling gegeven aan de afbouw vastgelegd in het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024.

Het ontwerpbesluit geeft ook uitvoering aan het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 voor wat betreft het verhogen van het minimumaandeel hernieuwbare energie bij nieuwbouw en ingrijpende energetische renovaties vanaf 2023. Daarnaast worden ook enkele randvoorwaarden bijgestuurd. Vervolgens wordt, rekening houdend met het vergroeningstraject voor gebouwenverwarming, een aanpassing van deze eis in 2025 voorgesteld waarbij enkel nog naar de zonne-productie uit thermische en fotovoltaïsche zonne-energiesystemen wordt gekeken en niet langer naar de hoeveelheid hernieuwbare energie voor verwarming.

Ook wordt de afwijkingsprocedure van externe warmtelevering in de EPB-regelgeving vereenvoudigd. In de meeste gevallen zal geen afwijkingsaanvraag meer nodig zijn. Enkel voor gevallen van externe warmtelevering met gefaseerde uitbouw wordt voorgesteld om de procedure van de afwijkingsaanvraag te behouden.

Grote verkavelingen, grote groepswooningbouwprojecten en grote appartementsgebouwen met meer dan vijf gebouweenheden kunnen niet meer aansluiten op aardgas als de aanvraag tot het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden of voor stedenbouwkundige handelingen wordt ingediend vanaf 1 januari 2023.

Naar analogie met de renovatieverplichting voor niet-residentiële gebouwen, wordt in uitvoering van de voormelde visienota ook een renovatieverplichting voor residentiële gebouwen ingevoerd. Nieuwe eigenaars van woongebouwen zullen vanaf 1 januari 2023 verplicht worden om binnen de 5 jaar na notariële overdracht in volle eigendom de woning grondig energetisch te renoveren tot minimum EPC-label D. Naar analogie met de renovatieverplichting voor residentiële gebouwen, wordt vanaf 1 januari 2023 tegelijkertijd ook de verplichting om te renoveren tot minimum label D ingevoerd voor kleine niet-residentiële eenheden die gelegen zijn in een gebouw dat niet in totaliteit wordt overgedragen, of als het gebouw in kwestie niet volledig een niet-residentieel gebouw is.

Er worden voorts een aantal terminologische verduidelijkingen aangebracht aangaande het EPC-toepassingsgebied.

De groep van nieuwe eigenaars die beroep kunnen doen op de rentesubsidies voor de grondige energetische renovatie of de sloop-en-heropbouw van niet-energiezuinige woningen of appartementen wordt vanaf 1 januari 2023 uitgebreid doordat de rentesubsidie kan worden verkregen bij een renovatie tot label D. Daarnaast wordt voorzien om, in functie van het beoogd label, gedurende de volledige looptijd van het renovatiekrediet korting te krijgen op de betaalde rentevoet.

Voorts worden de bedragen die in het kader van het “noodkoopfonds” kunnen worden ontleend verhoogd van 30.000 euro naar 50.000 euro. Ook wordt de werkingsvergoeding per noodkoopwoning waarvoor een lening wordt verleend verhoogd naar 3.000 euro maar wordt voorzien dat projecten waarbij 75% van de toegekende kredietlijn niet opgenomen is binnen de vijf jaar gedurende twee jaar vanaf het verstrijken van de voormelde termijn van vijf jaar worden uitgesloten van deelname aan volgende projectoproepen. Voor de projecten uit de twee eerste calls wordt echter voorzien in een overgangsbepaling.

Verder wordt voorzien in een versterking van de basisfinanciering van de energiehuizen in de periode 2022-2024.

Vanaf 1 januari 2023 wordt de batterijpremie hervormd als een premie bij de distributienetbeheerders. De premie sturing elektrische warmte (SEW) wordt dan weer tot en met eind 2024 verlengd.

Tot slot wordt voorzien in een aantal aanpassingen met betrekking tot de regels voor de call voor middelgrote installaties op basis van zonne-energie en kleine en middelgrote windturbines.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2022/56 werd op 21 februari 2022 bekomen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 14 februari 2022 verkregen.

Het begrotingsakkoord werd op 24 februari 2022 bekomen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 25 februari 2022 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie en hernieuwbare energie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpbesluit het advies van de SERV, de Minaraad, de VREG en de VTC in te winnen binnen een termijn van dertig dagen.

De volgende adviezen werden in dat kader ingewonnen:

- De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van Persoonsgegevens (VTC) gaf op 15 maart 2022 haar advies
- De Minaraad gaf op 21 maart 2022 haar advies.
- De SERV gaf op 21 maart 2022 haar advies.
- De VREG gaf op 21 maart 2022 haar advies.

D. TWEEDE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 6 mei 2022 haar tweede principiële goedkeuring² aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie en hernieuwbare energie, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpbesluit het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in te winnen binnen een termijn van dertig dagen.

2. BESPREKING VAN HET ADVIES NR. 71.506/3 VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

Op 12 mei 2022 is de afdeling Wetgeving van de Raad van State door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie en hernieuwbare energie'. De Raad van State verleende haar advies nr. 71.506/3 op 13 juni 2022.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in haar advies de hierna volgende opmerkingen:

- De Raad maakte opmerkingen aangaande de precisering van de aanhef. Ook maakte de Raad verder een aantal wetgevingstechnische opmerkingen. Voorts maakte de Raad de opmerking

¹ VR 2022 2502 DOC.0205

² VR 2022 0605 DOC.0509

dat aan het ontwerpbesluit een bepaling moet worden toegevoegd waarin melding wordt gemaakt van de richtlijnbevestigingen die worden omgezet van of waarvan de omzettingbevestigingen worden aangepast.

Hiermee werd bij de eindredactie van het ontwerpbesluit rekening gehouden.

- De Raad maakte daarnaast ook een opmerking met betrekking tot de vormvereisten van het ontwerpbesluit. De Raad merkt daarbij op dat voor het ontwerpbesluit geen advies werd gevraagd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA), maar enkel aan de Vlaamse Toezichtscommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC). De Raad verwijst daarbij naar het advies van 27 juni 2017 (advies 61.267/2/AV) waarin de afdeling wetgeving van de Raad van State in algemene vergadering uiteenzette dat het de GBA is die belast is met het toezicht op de naleving van de algemene regels inzake de verwerking van de persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld. Daaronder valt volgens de Raad ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting. De Raad merkt daarbij steevast op dat, mocht een dubbele verplichte adviesverlening problematisch zijn in de ogen van de adviesaanvrager, het de aanvrager vrij staat een samenwerkingsakkoord te sluiten.

Aan dit advies van de Raad wordt geen gevolg gegeven. Volgens de Raad van State voorziet artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Ingevolge artikel 51, lid 1, van de AVG kan elke lidstaat echter één of meer onafhankelijke overheidsinstanties, verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening, oprichten. Die adviserende instantie moet dus niet noodzakelijk de GBA zijn. Inmiddels werd bij artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer immers de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens opgericht. De Vlaamse toezichtcommissie (VTC) is een autonome dienst met rechtspersoonlijkheid en is als toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 36, lid 4, van de AVG verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van de AVG door de instanties.

Sinds de bekendmaking van de aanstelling van de leden van de VTC door de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad d.d. 29 maart 2019, is de VTC ingevolge artikel 10/4, §1, van voornoemd decreet bevoegd om hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering adviezen te verstrekken omtrent elke aangelegenheid met betrekking tot de verwerkingen van persoonsgegevens. Er moet aldus worden vastgesteld dat er in dit geval een advies is waarbij het ontwerp is getoetst aan de AVG, en dat voldaan is aan die voorwaarde van artikel 36 van de AVG.

- De Raad maakte de opmerking dat in het artikel dat de definitie uit artikel 1.1.1, §2, 108°/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 aanpast de wijzigingen tweemaal identiek worden doorgevoerd. Een van die twee punten kan zodoende worden geschrapt. Hieraan wordt gevolg gegeven.
- De Raad maakte opmerkingen aangaande de "aanvaarding van energiedeskundigen" bij energieplannen en energieaudits. In de ontworpen artikelen 6.5.4, §3, en 6.5.12, §3, wordt de minister van energie immers gemachtigd om de verdere procedure voor de "aanvaarding" van

de energiedeskundigen vast te leggen. Dit is integraal gebaseerd op de procedure die ook vandaag al van toepassing is in titel VI, hoofdstuk V van het Energiebesluit van 19 november 2010. De vooropgestelde bepalingen bevatten dan ook wat de aanvaarding van energiedeskundigen betreft, die immers steeds per individueel dossier gebeurt, geen wijzigingen ten opzichte van de huidige toestand. Er wordt dan ook voorgesteld om de ontworpen regeling niet te wijzigen, te meer daar de Raad zelf aanhaalt dat het louter regelen van de procedure van de erkenning van energiedeskundigen als een bijkomstige of detailmatige aangelegenheid kan worden beschouwd die aan een minister kan worden gedelegeerd.

De Raad geeft voorts ook een verkeerde lezing aan het feit dat de Vlaamse Regering conform artikel 10.1.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 de categorieën van energiedeskundigen moet vastleggen. Dit is immers juist wat er in het kader van dit ontwerpbesluit gebeurt: er wordt immers een specifieke categorie van energiedeskundigen vastgesteld met het oog op het opmaken van energieplannen en energieaudits, en dit type van energiedeskundigen staat los van de energiedeskundigen type A en type D die belast zijn met de opmaak van energieprestatiecertificaten. Door het feit dat een aanvaarding telkens slechts betrekking heeft op een enkel dossier, is een algemene schorsingsprocedure van een “erkenning” van de energiedeskundige niet relevant.

- Het ontworpen artikel 7.2.9/0, §3, tweede en derde lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 voorziet in een bijkomende rentevermindering wanneer met de grondige energetische renovatie of de sloop-en-heropbouw een label A, B, C of D wordt beoogd. Vermits in die bepaling gewag wordt gemaakt van een rentevermindering, en het bijgevolg duidelijk is dat de interestvoet van de energielening+ wordt verminderd met de in de ontworpen regeling vermelde percentages, is het volgens de Raad niet nodig, en zelfs verwarrend, om in de ontworpen bepaling een negatief getal te gebruiken. Van deze opmerking wordt akte genomen maar de ontworpen bepaling wordt heden geschrapt (zie infra), waardoor deze opmerking geen relevantie meer heeft voor dit ontwerp.
- Volgens de Raad moet het ontworpen artikel 7.15.4, derde lid, van het Energiebesluit van 19 mei 2010 volledig worden herschreven, waarbij ook rekening moet worden gehouden met hetgeen hiervoor is opgemerkt over het gebruik van een negatief getal om het bedrag van de rentevermindering te bepalen. Van deze opmerking wordt akte genomen maar de ontworpen bepaling wordt heden vervangen (zie infra), waardoor deze opmerking zonder voorwerp is geworden.
- De Raad stelt dat in het artikel 29, 2°, van het ontwerp (thans artikel 32, 2° geworden) aan het einde van de zin het woord “ingevoegd” moet worden toegevoegd. Voorts schrijve men “De projectinstallatie” (in plaats van “Het project”) teneinde rekening te houden met de wijziging van artikel 9.1.12/2, eerste lid, 6°, van het Energiedecreet van 19 november 2010 bij artikel 54 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 ‘tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de sociale openbardienstverplichtingen en REG-openbardienstverplichtingen’.

Hieraan wordt geen gevolg gegeven. Het voormelde punt 2° wordt immers geschrapt waardoor de opmerking van de Raad zonder voorwerp wordt.

- De Raad wijst tot slot op het feit dat bij een aantal wijzigingen van het Energiebesluit van 19 november 2010 waarin het ontwerp voorziet, rekening wordt gehouden met de wijzigingen van de bepalingen in kwestie bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 ‘tot oprichting van een uniek loket voor de aanvraag en behandeling van bepaalde woon- en energiepremies en tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021’. Die bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van

4 februari 2022 treden evenwel slechts in werking op 1 juli 2022. Indien het te nemen besluit voor die datum zou worden bekendgemaakt, moet de regeling van de inwerkingtreding van het ontwerp volgens de Raad hierop worden afgestemd.

Van die opmerking wordt akte genomen, maar gelet op de timing van de definitieve goedkeuring van dit ontwerpbesluit, is die opmerking eigenlijk zonder voorwerp: de inwerkingtreding van dit ontwerpbesluit zal immers per definitie pas geschieden na 1 juli 2022.

3. WIJZIGINGEN AAN HET ONTWERPBESLUIT

Aan het ontwerpbesluit werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- De aanhef van het ontwerpbesluit wordt aangepast, en het hele ontwerp wordt vernummerd om de hier vermelde wijzigingen te ondervangen..
- Er wordt naar aanleiding van het advies van de Raad van State een nieuw **artikel 1** ingevoegd dat de richtlijnbevestigingen oplijst waaraan door dit ontwerpbesluit omzetting wordt gegeven of waarvan de omzettingen worden aangepast.
- Er wordt een nieuw **artikel 3** ingevoegd. Er werd immers vastgesteld dat ook in artikel 4.1.8.1, §1, tweede lid, 3° van VLAREM II de woorden “primair energiegebruik” nog worden gebruikt. Om alles coherent in lijn te brengen met de aanpassingen van dit ontwerpbesluit worden die woorden ook daar vervangen door de woorden “finaal energiegebruik”.
- In **artikel 3 (dat artikel 5 wordt)**, worden met betrekking tot de lijst van definities uit artikel 1.1.1, §2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 de volgende wijzigingen doorgevoerd:
 - Er wordt een nieuw punt 11° ingevoegd waardoor met ingang van 1 januari 2023 in de definitie van “niet-energiezuinige woning of appartement” uit artikel 1.1.1, §2, 70°/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 de zinsnede “D,” wordt opgeheven. Op die wijze wordt de definitie gealigneerd op de andere wijzigingen uit en komen bestaande appartementen met label D als flankerende maatregel (in het licht van de renovatieverplichting) in aanmerking voor de rentesubsidie.
 - De Raad van State maakte de opmerking dat de bepalingen die artikel 1.1.1, §2, 108°/2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 aanpast de punten 14° en 15° identiek zijn. Het oude punt 15° wordt zodoende geschrapt en punt 14° wordt vernummerd naar punt 20°.
 - Er wordt vastgesteld dat het onderscheid tussen het gebruik van de term “gebouw” en “gebouweenheid” dat middels dit ontwerpbesluit in titel IX, hoofdstuk II van het Energiebesluit van 19 november 2010 consequent wordt doorgevoerd, niet consequent werd door gevoerd in de definities uit artikel 1.1.1, §2, 36°, 37°, 103° en 104° van het Energiebesluit van 19 november 2010. Dit wordt middels de nieuwe punten 7°, 8°, 16°, 17° en 18° gereduceerd.
- Er worden een nieuw **artikel 7** en **artikel 8** ingevoegd. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022³ hield een reeks wijzigingen in met betrekking tot titel V van het Energiebesluit van 19 november 2010. Een van die wijzigingen betrof een aanpassing van de artikelen 5.3.1 en 5.4.1 met betrekking tot de regeling van voorafbetaling van verbruik van respectievelijk elektriciteit en aardgas geleverd via de budgetmeter. De regelgeving

³ Besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de sociale openbare dienstverplichtingen, BS 29 maart 2022.

bepaalt dat de netbeheerder de budgetmeter bij eerste gebruik zo instelt dat een noodkrediet ter beschikking wordt gesteld, waardoor de klant kan blijven verbruiken in afwachting van een eerste oplading. Het verbruik van dit noodkrediet is ten laste van de klant. Deze wijziging heeft met andere woorden geen budgettaire impact voor de Vlaamse overheid.

Voor elektriciteit is het noodkrediet bepaald als de geldelijke waarde van 200 kWh elektriciteit, voor aardgas 1000 kWh, beide berekend aan de sociale maximumprijs. In de praktijk wordt door Fluvius in uitvoering van de huidige regelgeving met een vast bedrag gewerkt: 50 euro voor elektriciteit en 70 voor aardgas. In beide gevallen kwamen deze bedragen tot voor enkele maanden ruimschoots overeen met de vermelde hoeveelheden in kWh. Een strikte interpretatie van de regelgeving zou betekenen dat dit bedrag mee zou moeten variëren naargelang het distributienetgebied waarin de klant woont en het ook periodiek de evolutie van de sociale maximumprijzen zou moeten volgen, die door de federale energieregulator per trimester worden bepaald. Het werken met een vast bedrag komt evengoed tegemoet aan de doelstelling en is duidelijker. Daarom werd in het kader van het vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 voorgesteld om in de regelgeving op te nemen dat het noodkrediet wordt uitgedrukt in een geldelijk bedrag in de plaats van in een hoeveelheid energie, telkens aan het voor de individuele klant op het moment van toekenning geldende tarief. Tevens werd besloten om, in de context van de ook toen al sterk gestegen energieprijzen, de vermelde vaste bedragen te actualiseren op basis van de tarieven die gelden voor het vierde kwartaal van 2021 en ze met ingang van 1 juli 2022 te verhogen naar 75 euro voor beide energieën en deze vanaf januari 2023 jaarlijks te indexeren. Aan de toen geldende tarieven dekte het bedrag van 75 euro in het najaar van 2022 ruimschoots de in het Energiebesluit van 19 november 2010 bepaalde hoeveelheden in kWh. Omwille echter van verdere prijsstijgingen in het eerste en tweede kwartaal van 2022 is deze dekking niet langer gegarandeerd. Voor verbruik aan het standaardtarief van de netbeheerder zou 75 euro slechts goed zijn voor 177 kWh elektriciteit en maar 561 kWh aardgas. Voor elektriciteit blijven de gevolgen vooralsnog beperkt. Bij aardgas, waarvan het verbruik tijdens de winterperiode in slecht geïsoleerde woningen kan oplopen tot 300 kWh per dag en er geen mogelijkheid is tot een automatische overschakeling op een minimale levering, vergroot het risico op afsluiting echter aanzienlijk.

Daarom wordt nu voorgesteld om de bedragen tijdelijk bij te stellen op basis van de huidige tarieven. Concreet wordt voorgesteld om van 1 november 2022 tot en met 30 juni 2023 voor het noodkrediet de volgende bedragen toe te passen: 90 euro voor elektriciteit en 140 euro voor aardgas. Aan het standaardtarief bij de netbeheerder zijn deze bedragen goed voor 213 kWh elektriciteit en 1046 kWh aardgas, wat opnieuw in lijn is met de aanvankelijk beoogde grootteorde.

Dit houdt de volgende aanpassingen in

- Artikel 7: aan artikel 5.3.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een lid toegevoegd met daarin een afwijking op het bedrag van het noodkrediet voor elektriciteit. Gedurende een in het artikel bepaalde periode kent de distributienetbeheerder een noodkrediet toe dat gebaseerd is op het geldende tarief van de netbeheerder en het sociaal tarief in Q2 van 2022.
- Artikel 8: aan artikel 5.4.6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een lid toegevoegd met daarin een afwijking op het bedrag van het noodkrediet voor aardgas. Gedurende een in het artikel bepaalde periode kent de distributienetbeheerder een noodkrediet toe dat gebaseerd is op het geldende tarief van de netbeheerder en het sociaal tarief in Q2 van 2022.

- Het oude **artikel 10** en **artikel 11** worden uit het ontwerpbesluit geschrapt. Deze artikelen zijn ondertussen overbodig geworden omdat deze wijzigingen al versneld werden ingevoerd door artikel 18 en 19 het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2022 tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 tot oprichting van een uniek loket voor de aanvraag en behandeling van bepaalde woon- en energiepremies en tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, wat betreft flexibiliteit en renovatie- en energiepremies.
- In **artikel 12 (dat artikel 14 wordt)**, wordt een bijkomende aanpassing doorgevoerd met betrekking tot de bestaande premie na audit van Elia uit artikel 6.4.1/5/2, §4 van het Energiebesluit van 19 november 2010.
 - o In artikel 6.4.1/5/2, §4, tweede lid wordt, net zoals bij de premie na audit van bij de distributienetbeheerders uit artikel 6.4.1/5/2, §2, de voorwaarde ingevoerd dat een uitgevoerde energiestudie of energieaudit aantoont dat een investering in het gebouw een interne rentevoet kleiner dan 13% na belastingen moet hebben.
 - o In artikel 6.4.1/5/2, §4, derde lid wordt de zinsnede “met een totaal jaarlijks maximum van 200.000 euro per eindafnemer en per site” vervangen door de zinsnede “met een maximum van 200.000 euro per investering met een maximaal cumulatief plafond van 200.000 euro voor drie opeenvolgende belastingjaren per eindafnemer”. Op die wijze wordt ook deze premie die door de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit (Elia) wordt gegeven in overeenstemming gebracht met de *de-minimis*-regels.
- Er wordt een nieuw **artikel 16** ingevoegd: In artikel 6.4.1/8 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt via dit ontwerpbesluit reeds het punt 4° (“een afnemer die tot de prioritaire doelgroep van de energieleningen behoort”) vervangen door de categorieën die heden zijn opgenomen in de bestaande definitie van “prioritaire doelgroep van de energielening”, uit artikel 1.1.1, §2, 81°/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010. Hetzelfde punt 4° komt echter ook voor in artikel 6.4.1/9. Ten einde het parallellisme van formuleringen te behouden wordt voorgesteld om dezelfde wijziging dan ook in artikel 6.4.1/9 van het Energiebesluit van 19 november 2010 door te voeren. Het betreft zodoende een verplaatsing/herformulering zonder inhoudelijke consequenties.
- In **artikel 14 (dat artikel 17 wordt)**, wordt in de ontworpen artikelen 6.5.4, 6.5.5, 6.5.12 en 6.5.13 de term “inrichting”, die nog uit VLAREM II stamde, steeds vervangen door het in deze context correctere “vestiging”. Tevens wordt in de hier ontworpen artikelen de term “energieaudit” en “energiebalans” waar nog nodig consequent aangepast naar de via dit ontwerpbesluit nieuw gedefinieerde termen “energieaudit ondernemingen” en “energiebalans ondernemingen”.

- In **artikel 15 (dat artikel 18 wordt)**, wordt een punt 2° ingevoegd. Heden is in artikel 7.2.22, §1, vierde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 bepaald dat per noodkoopwoning er in een werkingsvergoeding van 500 euro wordt voorzien. Die werkingsvergoeding is enkel voorzien voor de dekking van vaste kosten, waaronder de kosten die gepaard gaan met de hypotheekstelling, het opmaken van een energieprestatiecertificaat en de attesten waaruit blijkt dat de noodkoopwoning voldoet aan de normen vastgesteld met toepassing van artikel 3.1. van de Vlaamse Codex Wonen. Uit evaluatie en op basis van ervaringen van de lopende projecten is echter gebleken dat het opstarten, uitvoeren en tot een goed einde brengen van een noodkoopproject een aanzienlijke tijdsbesteding van de betrokken partners vergt. Daarom wordt voorgesteld om te voorzien in het bieden van bijkomende ondersteuning voor de personeels- en werkingskosten, naast de vaste kosten, en zodoende de werkingsvergoeding te verhogen tot 3.000 euro per noodkoopwoning.
- Er wordt een nieuw **artikel 19** ingevoegd waarbij in titel VII, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling VI van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt een artikel 7.2.27/1 ingevoegd. Er wordt immers vastgesteld dat de in het kader van de steun voor energetische renovatieprojecten van noodkoopwoningen toegekende kredietlijnen heden onderbenut blijven. Daarom wordt in het Energiebesluit van 19 november 2010 vastgesteld dat projecten waarbij 75% van de toegekende kredietlijn niet opgenomen is binnen de termijn van vijf jaar, vermeld in artikel 7.2.22, §1, derde lid, gedurende twee jaar vanaf het verstrijken van de voormelde termijn van vijf jaar worden uitgesloten van deelname aan volgende projectoproepen.

Er zijn heden aangaande de steun voor energetische renovatieprojecten van noodkoopwoningen reeds twee projectoproepen doorlopen. Aangezien dit ontwerpbesluit ook voorziet in substantiële verhogingen van de renteloze lening per noodkoopwoning in het project van 30.000 naar 50.000 euro, wordt die projecten echter (eenmalig) de kans gegeven om indien ze dat wensen hetzelfde project in een volgende call opnieuw in te dienen zonder dat dit juridische consequenties heeft. Op die manier wordt de lat tussen projecten gelijkler gelegd. Daarom wordt via het nieuwe **artikel 61** in het Energiebesluit van 19 november 2010 een specifieke overgangsbepaling (ontworpen artikel 12.3.30) ingevoegd. Projecten die deelnamen aan de projectoproepen voor energetische renovatieprojecten van noodkoopwoningen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 februari 2020 tot organisatie van een oproep om voorstellen in te dienen voor de toekenning van steun voor energetische renovatieprojecten van noodkoopwoningen of het ministerieel besluit van 10 september 2021 houdende de organisatie van een oproep voor het indienen van voorstellen voor de toekenning van steun voor energetische renovatieprojecten van noodkoopwoningen, en waarvoor de minister conform artikel 7.2.25, §3 besliste om steun toe te kennen, kunnen binnen een termijn van vierentwintig maanden volgende op die beslissing alsnog verzaken aan de via die beslissing toegekende middelen. In dat geval is de regeling uit het voormelde ontworpen artikel 7.2.27/1 eenmalig niet op een dergelijk project van toepassing.

- Het oude **artikel 17** en oude **artikel 18**, alsook de overgangsmaatregel uit het **artikel 66, eerste lid** (waarvan het tweede lid thans artikel 68 is geworden), worden uit het ontwerpbesluit geschrapt. Ten einde een veelvuldigheid van verschillende leningssystemen aangaande energie te vermijden, en die volledig op elkaar af te stemmen, wordt het opportuun geacht om ook de energielening+ in te kantelen in het systeem van de *Mijn VerbouwLening* die op 18 mei 2022 door de Vlaamse Regering principieel werd goedgekeurd (VR 2022 1805 DOC.0538). Om die redenen worden de via dit ontwerpbesluit voorgestelde wijzigingen aan de energielening+ dan ook momenteel niet doorgevoerd, en zal op korte termijn de energielening+ worden geïntegreerd in de *Mijn VerbouwLening*.

- In **artikel 21 (dat artikel 23 wordt)**, wordt in punt 3° bepaald dat de minister niet enkel een *minimaal*, zoals thans in het ontwerp bepaald, maar ook een *maximaal* aantal kilowattpiek per gebouweenheid binnen het woongebouw of per lid van de energiegemeenschap van burgers of hernieuwbare-energiegemeenschap kan vastleggen.
- Aan **artikel 24 (dat artikel 26 wordt)**, wordt een punt 4° toegevoegd. Hierdoor wordt een uitzondering op de aanvraagtermijn voorzien voor stationaire installaties voor elektrochemische opslag van elektriciteit die in 2021 in gebruik werden genomen. Door het enorm aantal ingediende dossiers liep de behandelingstermijn, bij zowel het VEKA als Fluvius, immers sterk op. De verklaring op eer werd gewijzigd vanaf 1 november 2021 waardoor een informatie-uitwisseling moest worden opgezet tussen het VEKA en Fluvius. Recent heeft Fluvius aan het VEKA aangegeven dat een groot aantal dossiers niet tijdig bij Fluvius werden aangemeld. Bijgevolg zal een groot aantal van deze groep premiedossiers moeten worden geweigerd. Daarom wordt voorgesteld om de periode die burgers hebben om na de datum van indienstname hun premiedossier bij het VEKA in te dienen te verlengen van negen naar vijftien maanden voor dossiers met een datum van indienstname in 2021. Burgers hebben op deze manier meer tijd om opnieuw een premiedossier in te dienen in het geval deze reeds wegens laattijdigheid werd geweigerd.
- In **artikel 26 (dat artikel 28 wordt)**, wordt voorzien in een wijziging van de rentesubsidie die in kader van het renovatiekrediet jaarlijks wordt uitbetaald. In de vorige versies van dit ontwerpbesluit werd voorgesteld om gedurende maximaal tien jaar de rentesubsidie te vermenigvuldigen met de verhouding tussen enerzijds het verschil tussen de rentevoet waaraan het renteloos renovatiekrediet werd toegekend en de beoogde rente in functie van het beoogde label en anderzijds de rentevoet waaraan het renteloos renovatiekrediet werd toegekend. Daarnaast werd een bewarende maatregel ingeschreven om te vermijden dat de draagkracht van het Energiefonds overschreden zou worden wanneer de rentevoeten te sterk zouden stijgen. Daarom werd voorgesteld om uitzonderlijk de renteverminderingen te laten toenemen in het geval de rentevoet waaraan het renovatiekrediet toegekend zou worden, meer dan 2% zou bedragen. Dit maakte het financieel instrument echter zeer complex.

Heden wordt voorgesteld om het eerdere voorstel te vereenvoudigen en te vervangen door een korting op de rentevoet waaraan het renovatiekrediet werd toegekend, en dit voor de volledige looptijd van de lening. De jaarlijks uitbetaalde rentesubsidie is zodoende gelijk aan het bedrag van de op de contractuele vervaldagen van het renovatiekrediet door de kredietgever aangerekende en door de kredietnemer effectief betaalde interesten, vermenigvuldigd met de verhouding tussen een kortingspercentage, in functie van het beoogd label, en de rentevoet waaraan het renovatiekrediet initieel is toegekend. Bij lage rentevoeten geniet men van het voordeel dat de rentesubsidie, door de vermenigvuldiging met de factor, méér zal bedragen dan de door de kredietnemer betaalde interesten. Bij hoge rentevoeten zal men waarschijnlijk (afhankelijk van de rentevoet en het beoogde label) minder rentesubsidie krijgen dan de effectief betaalde interesten, maar geniet men nog steeds van een interessante financiële korting op de hoge rentevoeten gedurende de volledige looptijd van het krediet.

Volgende kortingen op de initieel toegekende rentevoeten worden gehanteerd:

- 1° 3,5% als label A wordt beoogd;
- 2° 3% als label B wordt beoogd;
- 3° 2,5% als label C wordt beoogd;
- 4° 2% als label D wordt beoogd.

Dit systeem is niet alleen eenvoudiger toepasbaar en communiceerbaar, zowel naar kredietnemers als naar kredietgevers toe, maar behoudt eveneens het stimulerend effect om ambitieuzer te zijn in het beoogde renovatieniveau. Daarnaast zitten de voordelen in dit systeem in het feit dat er voldoende voorzichtigheid is inzake budgettaire impact. In tijden van sterk stijgende rentevoeten is het immers noodzakelijk dat er voldoende omzichtig omgegaan wordt met budgettaire uitgaven. Via het voorliggende 'kortingsysteem' wordt er budgettair op toegezien dat het Energiefonds niet overbelast zou worden.

Het systeem wordt geduid aan de hand van de volgende voorbeelden:

- Voorbeeld 1: Marktrentevoet bedraagt 3,5%, label B wordt beoogd. Het maximale leningsbedrag bedraagt hiervoor 45.000 euro. We geven een korting van 3%. Het bedrag aan contractueel betaalde interesten bedraagt 1525 euro. De rentesubsidie zal concreet het volgende bedragen: $3\%/3,5\% = 0,86 \times 1741 \text{ euro} = 1307 \text{ euro}$.
 - Voorbeeld 2: Marktrentevoet bedraagt 2,5%, label C wordt beoogd. Het maximale leningsbedrag bedraagt hiervoor 30.000 euro. We geven een korting van 2,5%. Het bedrag aan contractueel betaalde interesten bedraagt 728 euro. De rentesubsidie zal concreet het volgende bedragen: $2,5\%/2,5\% = 1 \times 728 = 728 \text{ euro}$.
 - Voorbeeld 3: Marktrentevoet bedraagt 4%, label A wordt beoogd. Het maximale leningsbedrag bedraagt hiervoor 60.000 euro. We geven een korting van 3,5%. Het bedrag aan contractueel betaalde interesten bedraagt 2321 euro. De rentesubsidie zal concreet het volgende bedragen: $3,5/4\% = 0,88 \times 2321 = 2031 \text{ euro}$.
 - Voorbeeld 4: Marktrentevoet bedraagt 0,5%, label D wordt beoogd. Het maximale leningsbedrag bedraagt hiervoor 20.000 euro. We geven een korting van 2%. Het bedrag aan contractueel betaalde interesten bedraagt 98 euro. De rentesubsidie zal concreet het volgende bedragen: $2\%/0,5\% = 4 \times 98 = 390 \text{ euro}$.
- In **artikel 26 (dat artikel 28 wordt)**, en in het nieuwe **artikel 29** wordt de regeling aangaande de consequentie wanneer het in de resultaatsverbintenis beoogde label niet wordt behaald, zoals opgenomen in de huidige artikelen 7.15.4, vierde lid, 1°, b) en 2°, en 7.15.5, §2, derde lid, 1°, b) en 2° van het Energiebesluit van 19 november 2010, aangepast zodat ook niet-energiezuinige appartementen die label B beoogden maar label C behaalden of die label A beoogden maar label C behaalden onder die regeling vallen, wat tot op heden niet het geval was.
- In het **artikel 29 (dat artikel 32 wordt)**, van het ontwerp wordt punt 2° geschrapt. Hierdoor komen in het kader van het minimumaandeel hernieuwbare energie uit de energieprestatieregelgeving nog steeds projecten gelegen in het Vlaamse Gewest i.p.v. projecten gelegen in het Vlaamse Gewest en binnen een straal van 25 kilometer in aanmerking voor participatie. De bedoeling is om op deze wijze voldoende flexibiliteit te blijven bieden en er voor te zorgen dat voldoende projecten potentieel in aanmerking kunnen komen om in te participeren.
- In **artikel 40 (dat artikel 43 wordt)**, wordt een punt 1° ingevoegd. Er werd immers vastgesteld dat in de opsomming uit artikel 9.2.6/1, 2° en 3° louter een onderscheid wordt gemaakt op basis van oppervlakte tussen enerzijds in punt 2° "groter dan 1000 m²" en anderzijds in punt 3° "kleiner dan 1000 m²". Die bewoording houdt in dat een niet-residentieel gebouw met een oppervlakte van exact 1000 m² daardoor onder geen van beide verplichtingen valt. Dit wordt rechtgezet door in punt 2° er "groter dan of gelijk aan" van te maken.

- In **artikel 42 (dat artikel 45 wordt)**, wordt naar aanleiding van het advies van de Raad van State in het ontworpen artikel 9.2.7/1, §3, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 “en per type kleine niet-residentiële eenheid” geschreven.
- In **artikel 54 en artikel 55 (die respectievelijk artikel 57 en artikel 58 worden)**, wordt telkens voor de minister, bevoegd voor de energie, de mogelijkheid gecreëerd om een bijkomende uitzondering op het toepassingsgebied van de renovatieverplichting vast te stellen voor residentiële en niet-residentiële tijdelijke verplaatsbare constructies die niet op permanente wijze met de grond verankerd zijn. Het gaat met andere woorden om klascontainers, containerkantoren, containerwoningen voor tijdelijke huisvesting van ontheemden, stacaravans, enzovoort. Deze constructies zijn modulair opgebouwd waarbij de modules zijn samengesteld uit prefabelementen die vaak niet (gedeeltelijk) aanpasbaar zijn. Doorgaans is het dus technisch niet mogelijk om bv. beglazing te vervangen of om isolatie (bij) te plaatsen in de schildelen. Bovendien is het ook niet duurzaam om verplicht renovatiemaatregelen op te leggen in constructies met een eerder tijdelijk karakter. Beter is het om de gebouweigenaars te stimuleren deze tijdelijke constructies op termijn te vervangen en te investeren in permanente constructies die aan de klimaateisen voldoen. De minister, bevoegd voor de energie, kan hierbij de vrijstellingen op het voormelde toepassingsgebied moduleren naargelang het type van verplaatsbare constructie.
- In **artikel 63 (dat artikel 67 wordt)**, lijkt het - aangezien er nog bijkomende wijzigingen moeten worden aangebracht aan addendum C6 van bijlage 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning - wetgevingstechnisch correcter en duidelijker de volledige bijlage te vervangen in plaats van te wijzigen.

Meer bepaald: er zullen drie vakjes gestructureerde data zijn: “huidig energieverbruik”, “toekomstig energieverbruik” en “energieverbruik door nieuwe installaties” (deze wordt enkel gesteld voor >0,1PJ) De berekening zal mogelijk zijn met een tool van het VEKA, maar de berekening zou ook in het loket worden gefaciliteerd in een aparte (niet verplichte) vraag, direct onder vraag 5. Daarnaast werd vraag 8, namelijk het energieplan of toetreding tot de EBO, herschreven omdat de tekst aangaande wie een energieplan moest toevoegen niet helemaal klopte.

Dit alles vergt wel een aanpassing van het omgevingsloket. De timing hiervoor is nog onzeker en gelinkt aan de mogelijkheid om dit op te nemen in een volgende softwarerelease. Er is heden evenwel tentatief een release gepland aangaande het omgevingsloket voor 19 december 2022. Daarom dat de inwerkingtreding wordt geplaatst op “een datum die de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie vaststelt, en niet later dan 23 december 2022”.

- Er wordt een nieuw **artikel 68** ingevoegd dat louter wat het VEKA betreft een specifieke inwerkingtreding regelt van het ontworpen artikel 6.5.19, §2. Artikel 17 treedt immers in werking op een datum die de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie vaststelt, en niet later dan 23 december 2022, terwijl het ontworpen artikel 6.5.19, §2, dat deel uitmaakt van de artikelen die door artikel 17 worden ingevoerd, stelt dat voor elke sector tegen uiterlijk 31 oktober 2022 een no-regretmaatregelenlijst wordt opgesteld door het VEKA. Ten einde die inwerkingtreding vlot te doen verlopen wordt in hoofde van het VEKA een specifieke overgangsmaatregel bepaald.

4. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit wijzigingen aangebracht die een budgettaire impact hebben op de Vlaamse overheid.

De verhoging van de werkingsvergoeding per noodkoopwoning van 500 euro naar 3.000 euro heeft immers een budgettaire impact. Met het totaal beschikbare budget van 36,25 miljoen euro kunnen maximaal 725 noodkoopwoningen gerenoveerd worden. Dit brengt het maximaal benodigd budget voor werkingsvergoedingen op **2.175.000 euro** (hetgeen een verhoging van 1.812.500 euro betekent t.o.v. het bedrag van 362.500 euro dat noodzakelijk is bij een werkingsvergoeding van 500 euro). De werkingsvergoedingen zullen aangerekend worden op het Energiefonds. Sowieso zal de besteding afhankelijk zijn van het aantal weerhouden projecten en het aantal woningen dat zal worden gerenoveerd in het kader van de komende call(s).

B. ESR-TOETS

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er werd aan het ontwerpbesluit een wijziging aangebracht die een rechtstreekse impact heeft op het personeel, de werkingsuitgaven of de investeringen en schulden van de lokale besturen.

Het verhogen van de werkingsvergoeding bij de toekenning van steun voor energetische renovatieprojecten van noodkoopwoningen van 500 euro naar 3.000 euro per voor een noodkoopwoning verstrekte lening heeft immers een gunstig effect op de lokale besturen.

5. VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring moet het besluit in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Gelet op het feit dat een aantal bepalingen uit het ontwerpbesluit (cfr. artikel 14, 4°, artikel 53 tot en met artikel 57, artikel 64) reeds in werking treden met ingang van 1 september 2022, dient daarmee in het kader van die bekendmaking in het Belgisch Staatsblad rekening worden gehouden zodat die bepalingen effectief op datum 1 september 2022 in werking kunnen treden en rechtsgevolgen kunnen ressorderen.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie en hernieuwbare energie.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft diverse bepalingen inzake de energie-efficiëntie en hernieuwbare energie;
2. het advies nr. 71.506/3 van de Raad van State d.d. 13 juni 2022.